

Sygn. akt V CSK 68/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Gminy Wrocław
przeciwko "P." S.A. w P. obecnie P.1 Sp. z o.o. z siedzibą w W.
o uchylenie wyroku sądu polubownego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 14 października 2014 r., sygn. akt I ACa 968/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną Gminy Wrocław od wyroku Sądu Apelacyjnego oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej ze wskazanych wyżej przesłanek obliguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione, gdy problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub

istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, niepubl. i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, niepubl.).

Wskazane przez skarżącego istotne zagadnienia prawne dotyczą tego, czy postępowanie dowodowe przed sądem polubownym podlega ocenie sądu powszechnego w każdym przypadku złożenia skargi o uchylenie wyroku polubownego czy też tylko w sytuacji naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego oraz czy zamawiający ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą z art. 471 k.c. względem wykonawcy za nie złożenie oświadczenia woli o udzielenie zamówienia dodatkowego pomimo wszczęcia procedury o udzielenie takiego zamówienia.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć związek z podstawą faktyczną i prawną kwestionowanego rozstrzygnięcia oraz podstawami skargi kasacyjnej. Jego rozwiązanie przez Sąd Najwyższy powinno być nadto pomocne przy rozstrzyganiu innych podobnych spraw w sytuacji braku orzeczeń Sądu Najwyższego wyjaśniającego wątpliwości prawne wskazane przez skarżącego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 roku, IV CSK 53/13, niepubl.).

Taka sytuacja nie zachodzi w rozpoznawanej sprawie ponieważ pierwsza z przedstawionych kwestii prawnych jest przedmiotem licznych orzeczeń Sądu Najwyższego dotyczących zakresu kognicji sądu powszechnego w sytuacji wniesienia skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego, orzeczeń uwzględnionych przez Sąd drugiej instancji przy rozpoznawaniu sprawy (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 21 grudnia 2004 r., I CK 405/04, niepubl., z dnia 8 grudnia 2006 r., V CSK 321/06, niepubl., z dnia 15 marca 2012 r., I CSK 286/11, niepubl., z dnia 11 maja 2007 r., I CSK 82/07, OSNC 2008, nr 6, poz. 64, z dnia 7 stycznia 2009 r., II CSK 397/08, niepubl., z dnia 15 maja 2014 r. II CSK 557/13, niepubl. oraz z dnia 3 września 2009 r., I CSK 53/09, OSNC-ZD 2010, nr 1, poz. 25).

Drugie zagadnienie prawne przytoczone przez skarżącego także nie spełnia wymogów przyczyny kasacyjnej wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., albowiem odpowiedzialność odszkodowawcza za nienależyte wykonanie umowy należy do zagadnień szeroko omówionych w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego i opracowaniach nauki prawa cywilnego, stąd kolejna wypowiedź Sądu Najwyższego nie jest konieczna, zwłaszcza przy uwzględnieniu specyfiki postępowania w sprawie o uchylenie wyroku sądu polubownego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2009 r., I CSK 53/09, OSNC-ZD 2010/1/25).

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.